

تیمس

خانواده‌ای خوشبخت

باهوش و پر انرژی است. حالا که به دبستان می‌رود در درس‌ها بسیار موفق است و حافظه‌ای عالی دارد. من به او افتخار می‌کنم زیرا در تجزیه و تحلیل موارد مختلف به قدری خوب عمل می‌کند که در مواردی باور کردنی نیست. او هوش سیاسی خاصی دارد به طوری که وقتی ۵ سال بیشتر نداشت می‌گفت که قصد دارد در بزرگسالی دیپلمات شود.

من فکر می‌کنم برادران دو قلویم که حالا کوچک هستند نیز بچه‌هایی بسیار خوب و منطقی هستند.

نهایتاً این‌که اینها را گفتم زیرا احساس می‌کنم بسیاری از افراد در شرایطی کم و بیش مشابه ما به سر می‌برند. والدینی که توانایی بچه‌دار شدن به شیوه طبیعی را ندارند، اما به وسیله شیوه‌های مصنوعی بچه‌دار می‌شوند و به نحوی عالی مسوولیت خود را به انجام می‌رسانند.

هفته آینده قرار است در مدرسه ما یک کنفرانس برگزار شود و از من خواسته شده که در ابتدای جلسه در مورد خانواده عادی و ویژگی‌هایش صحبت کنم. شاید کنجکاوی از وضعیت خانواده من و انشای نسبتاً قابل قبول منجر به این دعوت شده، اما خواستم در مورد عقاید و نظراتم در مورد خانواده خودم و والدینم برایتان بگویم تا شما هم در جریان باشید.

در ضمن توصیه من به هم سن و سالانم این است که قدر والدین خود را بدانید. هر وقت از دست آنها خشمگین یا ناراحت می‌شوید، خود را به جای آنها بگذارید و توجه داشته باشید که اگر در مواردی کودک درون آنها که خسته و هراسان از مشکلات گوناگون است می‌دیدید درمی‌یافتید که آنها بهترین آنچه را بلد بوده‌اند انجام داده‌اند و فقط نیاز به مهربانی و محبت ما دارند. مهربانی و محبتی که بتواند پستی و بلندی‌های زندگی را تحت الشعاع قرار دهد و انگیزه بیشتری برای مبارزه با موانع بدهد.

مترجم: سحر کمالی نقر
منبع: manchester evening

تدریس است. او فردی مسوول و مهربان است و ما همگی به داشتن پدری مثل او افتخار می‌کنیم. مادرم سارا نیز در محیطی پر از مهر و محبت و آرامش به بزرگ کردن و تربیت فرزندانش پرداخته و از زندگی که انتخاب کرده، کاملاً راضی است.

مادر معتقد است که پدر یا مادر بودن صرفاً به واسطه یک روند فیزیولوژیکی و جسمی حاصل نمی‌شود بلکه باید چیزی در وجود فرد بجوشد و او را عاشق فرزندان کند که در مورد او و پدرم همین طور بوده است.

خواهر کوچکترم لیزی نیز دختری بسیار زنگ،

راضی هستیم. مادر و پدرم از دوران کودکی موضوع نحوه تولدشان را به ما گفتند و ما هم هیچ مشکلی نداریم. وقتی در خانواده حمایت و محبتی که لازم داریم، دریافت می‌کنیم مسائل حاشیه‌ای و فرعی اصلاً اهمیتی ندارد.

از طرف دیگر بسیاری از افرادی که به ما با چشم دیگری نگاه کرده و تصور می‌کنند ما خانواده‌ای غیرعادی هستیم از نظر قوانین و ارزش‌های خانوادگی در سطحی مقبول یا مطلوب نیستند. پدرم استغافن دارای مدرک دکترای جامعه‌شناسی است و در حال حاضر نیز در دانشگاه مشغول به

من النور یک دختر دبیرستانی هستم که در خانواده‌ای ۶ نفره زندگی می‌کنم. پدرم در کودکی دچار یک بیماری نادر شده و به دلیل لزوم یک عمل جراحی در دوران نوجوانی عقیم شد و نمی‌تواند بچه‌دار شود.

او مردی مهربان و دلسوز و متعهد به خانواده است که در طول دوران تحصیل در دانشگاه با مادرم آشنا شد و مادر با اطلاع از وضعیت جسمی او حاضر شد با او ازدواج کند.

پس از ازدواج نیز مادر از طریق کاشت اسپرم در رحم ۴ فرزند به دنیا آورد که من بزرگترین‌شان هستم.

پدر در جریان زندگی شغلی خود با مشکلات زیادی روبه‌رو شد و بسیاری از آشنایان و دوستان نیز او را طرد کردند. اما مادر و ما او را با تمام وجود دوست داریم.

به نظر من در جهان کنونی که بسیاری از فرزندان از جنبه‌های گوناگون مورد آزار و اذیت و سوءاستفاده‌های گوناگون والدین واقع می‌شوند، ما خانواده‌ای بسیار خوشبخت هستیم.

در جهانی که بسیاری افراد به دست هموعان و برخی نزدیکان خود صدمه می‌بینند، در وضعیتی که خیرخواهی برای دیگران تبدیل به کاری غیر مرسوم شده است ما از زندگی کمال رضایت را داریم.

تاکید می‌کنم ما یک خانواده خوشبخت و معمولی هستیم. از این جهت معمولی که به عقیده ما مهم نیست که پدر توانایی فرزنددار شدن دارد یا نه، بلکه مهم این است که ما در یک خانواده با محبت و صمیمی متولد شده و رشد کرده‌ایم.

خانواده‌ای که در آن تمام اعضای خانواده قلبشان برای هم می‌تپد.

این در شرایطی است که بسیاری از خانواده‌های به ظاهر نرمال و عادی فاقد آن هستند.

من و خواهر و برادرهای کوچکترم همگی از وضعیت خانوادگی خود اطلاع داریم و کاملاً هم

نارضایتی همسران از یکدیگر بهبودی بیماری‌ها را به تعویق می‌اندازد

دلخوری است در بهبودی زخم‌ها تاخیر ایجاد می‌شود. جالب این است که بحث‌های پر استرس در اکثر موارد مربوط به مسائل مالی یا خانواده‌های همسران است. از طرف دیگر زخم‌های سطحی یا زخم‌های معده در همسرانی که از یکدیگر رضایت ندارند و مرتب با بحث با یکدیگر می‌پردازند به طور کلی فقط تا ۶۰ درصد بهبودی می‌یابند.

در ضمن وقتی این مسائل میان همسرانی که در سنین میانسالی هستند در گیرد تاثیر آن به مراتب وخیم‌تر از افراد جوان است، زیرا در این‌گونه افراد عوارضی از قبیل فشار خون، دیابت و مسائل دیگر نیز به تعویق افتادن زخم‌ها کمک کرده و روند بهبودی با مشکلات بیشتری مواجه می‌شود.

منبع: newsscientist

تازه‌ترین بررسی‌های روان‌شناسان نشان می‌دهد که یک مشاجره زناشویی ۳۰ دقیقه‌ای می‌تواند توانایی بدن برای بهبود انواع ناراحتی‌های جسمی را یک روز به تعویق بیندازد. چنانچه رنجش و دلخوری زوجین به طور مکرر ایجاد شود یا درازمدت شود این تاخیر در بهبودی باز هم طولانی‌تر می‌شود.

یکی از محققان دانشگاه ویلز که در این تحقیق شرکت داشته، می‌گوید: ما می‌دانیم که استرس مداوم قدرت ایمنی بدن را تضعیف می‌کند، اما این‌که یک مشاجره ۳۰ دقیقه‌ای میان همسران بر بهبودی زخم‌های بدن تاثیر آشکار بگذارد، تکان‌دهنده است.

محققان روی همسران بین سنین ۲۲ تا ۷۷ سال مطالعه کردند و به این نتیجه رسیده‌اند که وقتی همسران راجع به مسائلی که علاقه‌ای به آن ندارند یا خواهان تغییرش هستند با یکدیگر به تبادل نظر می‌پردازند بدون این‌که دچار استرس و عصبانیت شوند تاخیری در بهبودی زخم‌های بدنی بویژه پوستی‌شان ایجاد نمی‌شود. اما وقتی در مورد مسائلی با یکدیگر به مشاجره می‌پردازند که همراه با رنجش و

تنبیه مداوم، کودکان را مضطرب‌بار می‌آورد

تحقیقات حاکی است فرزندان که به دلیل رفتار بد خود مورد تنبیه بدنی قرار می‌گیرند، نسبت به دیگر کودکان دچار اضطراب و پرخاشگری بیشتری خواهند شد.

از طرفی برخی از متخصصان عقیده دارند تنبیه بدنی به هر شکلی که باشد موجب شدت رفتار بد در کودک شده و از بروز آن جلوگیری نمی‌کند و در برخی از فرهنگ‌ها هم تنبیه بدنی به شکلی عادی شده و برای کودک پیامی ندارد جز این‌که موجب تخلیه خشم والدین می‌شود.

با توجه به این‌که برخی از والدین معتقدند که تنبیه بدنی بستگی به شرایط و نوع کاری که کودک انجام داده و شخصیت او متفاوت است. دانشمندان روی ۳۳۶ فرزند که والدین آنها از کشورهای گوناگونی نظیر چین، هند، ایتالیا، کنیا، فیلیپین و تایلند با فرهنگ‌های خاص خود بوده‌اند، تحقیق کرده‌اند تا تاثیر این شیوه را بر رفتار کودکان دریابند. نتیجه این بود که تنبیهات مکرر بدنی موجب افزایش اضطراب و پرخاشگری کودکان می‌شود، بویژه اگر در فرهنگ آن کشور این شیوه تنبیهی عادی و رایج نباشد.

برای مثال در کشوری مانند تایلند که اکثر مردم آن پیروان بودا هستند و کتک زدن را امری ناشایست تلقی می‌کنند، چنانچه کودکان مورد تنبیه بدنی قرار گیرند؛ شدت پرخاشگری و اضطراب در آنها به مراتب بیشتر از کودکانی است که در کنیا زندگی می‌کنند، زیرا این امر در کنیا امری طبیعی و رایج است. البته از نظر صاحب‌نظران نوع و تکرار این گونه تنبیهات نیز در شدت اضطراب و پرخاشگری کودکان نقش دارد. بدین معنا که این عوارض در کودکانی که بندرت مورد تنبیه بدنی قرار می‌گیرند و تنبیه از شدت چندانی برخوردار نیست، کمتر خواهد بود.

منبع: msn.com

دکتر همسایه

مرغان انواع بانوان های جنسی

بانوان - آقایان

ارسال رایگان به تمام نقاط کشور

سرپایی و بدون بصری

۰۹۱۹-۲۳۰۲۱۸۱

۰۹۱۹-۲۳۰۲۱۷۱

۰۹۱۹-۲۲۷۷۶۷۹

تلفکس: ۰۲۱-۲۲۷۲۹۷۶۷

دکتر همسایه

حی ایام تعطیل

ترک اعتیاد بوری

ارسال رایگان به تمام نقاط کشور

۰۹۱۹-۱۱۷۰۰۸۲

۰۹۱۹-۱۱۷۰۰۸۳

۰۹۱۹-۱۱۷۰۰۸۴

تلفکس: ۰۲۱-۸۸۳۴۰۸۵۵

دکتر همسایه

پزشکی

انتخابی صحیح

دستیابی سریع

۱۸۸۳